

SENTÈNCIA de 22 de gener de 2004

Modificació de la relació obligatòria per canvi de la persona del deutor: modalitats.- assumpció del deute: requisits i efectes.- Costes: criteris per a la seva imposició.- Valoració de la prova

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M I. Sr. Jean Louis VUILLEMIN, i els magistrats M.I. Sr. Antoni BRUGUERA MANTÉ i M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La representació processal del Sr. Lluís E.V., titular administratiu del negoci VIATGES ESPAÑA va interposar demanda, en data 31-10-2001, contra FUTBOL CLUB ANDORRA i va sol·licitar que es condemnés a aquest a l'abonament de la quantitat de 6.607,86 €, amb més els interessos legals i les costes processals.

La representació processal de FUTBOL CLUB ANDORRA va presentar escrit d'oposició a la demanda, de data 5-12-2001, en virtut del qual demanava la desestimació de la demanda i la imposició de les costes processals a la part agent.

II.- L'Honorable Batlle, constituït en Tribunal unipersonal, va dictar sentència, de data 18-6-2003, essent la seva part dispositiva la que segueix: "DECIDEIX Que ha d'estimar i estima la demanda presentada pel Sr. Lluís E.V., titular de VIATGES ESPAÑA contra el FUTBOL CLUB ANDORRA, condemnant aquest al pagament de SIS MIL SIS-CENTS SET EUROS AMB VUITANTA-SIS CÈNTIMS (6.607,86 €), quantitat incrementada amb l'interès legal a comptar de la data de contesta a la demanda, així com al pagament de les costes processals generades, inclosos honoraris d'advocat i procurador".

III.- La part defenent va interposar recurs d'apel·lació contra la sentència dictada per l'Honorable Batlle i, en data 13-10-2003, va formular llur escrit de conclusions, en el qual demanava la revocació de la sentència i l'absolució del defenent sense imposició de costes d'ambdues instàncies i, pel cas que es refusés l'excepció de manca de legitimació passiva, no s'efectués imposició de les costes processals d'ambdues instàncies.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY.

FONAMENTS DE DRET

I.- La resolució d'aquest recurs d'apel·lació exigeix examinar detingudament els diversos motius o greuges que la part defenent considera que li causa la sentència. Així, entén, en primer terme, que l'excepció de manca de legitimació passiva s'hauria d'haver estimat perquè la mateixa es fonamenta en l'existència d'expromissió o d'una situació d'assumpció del deute. I s'assenyala que l'assumpció del deute per part dels Srs. G. i V. es desprèn del material probatori. I, en segon terme, considera que les posicions dels intervinents són prou confoses i que això justifica la no aplicació del criteri objectiu del venciment, atesa la concurrència d'una justa causa per litigar, a la vegada que es tracta d'una entitat sense ànim de lucre, i per consegüent no s'escau la imposició de les costes.

Com ja va tenir ocasió de pronunciar-se aquest Tribunal Superior (STSJA de 27-1-2000 i 17-7-2003) la modificació del pol passiu de la relació obligatòria pot tenir lloc de diferents formes, admeses per l'ordenament jurídic andorrà (cfr. D.46,2,8-5 i C.8,42,6. I SSTM de 16-12-1986 i 22-3-1993 i SSTSJA de 27-1-2000 i 11-5-2000). Així, una primera forma és l'anomenada expromissió, segons la qual i degut a un acord entre el nou deutor i el creditor, resta obligat aquest nou deutor, alliberant a l'anterior o bé assumint de forma cumulativa amb l'antic deutor el deute existent. La segona modalitat és la que es coneix amb el nom de delegació del deute. En virtut de la delegació l'antic deutor, anomenat delegant, designa un nou deutor, conegut amb el nom de delegat per tal de complir amb el deute existent front al creditor o, fins i tot, per assumir una nova obligació. En el cas de nomenament pel pagament d'una prestació ja existent ens trobem davant la delegació solutòria, mentre que quan el nomenament té per objecte el compliment una nova prestació estem davant la delegació promissòria. I, la tercera modalitat és el negoci d'assumpció del deute, a través del qual, amb el consentiment del creditor o bé el primitiu deutor es reemplaça pel nou o bé aquest s'obliga de forma cumulativa amb aquell.

D'acord amb les anteriors precisions, s'escau ara analitzar si en el cas que s'ha de resoldre ha existit un supòsit d'expromissió o d'assumpció del deute, de forma que

hagi de ser acollida l'excepció de manca de legitimació passiva.

II. Si s'analitzen les al·legacions de les parts i el material probatori es pot concloure, en primer lloc, que l'entitat Futbol Club Andorra va contractar els desplaçaments part dels quals ara es reclama el seu abonament. En segon lloc, front a la tesi de la defenent que els Srs. Denis G. i Fidel V., membre de la Junta Gestora sortint van assumir personalment el deute del Futbol Club Andorra i amb el consentiment del creditor, i que suposa que li correspon a ella la càrrega probatòria de l'existència de l'expromissió o negoci d'assumpció del deute, s'ha de posar en relleu que de la prova de confessió en judici de l'agent, Sr. Lluís E.V. (foli 76) resulta que l'agent ignora l'existència d'un pacte d'alliberament del Futbol Club Andorra i l'assumpció del deute per part dels Srs. G. i V. (posicions 4,7,10, 11 i 12) i els Srs. Denis G. (foli 79) i el Sr. Fidel V. (foli 78), els que, segons la defenent, serien les persones que haurien assumit personalment el deute del Club amb l'alliberament del mateix, reconeixen en el seu testimoni que el deute és del Futbol Club i no dels membres de la junta Gestora a títol personal. En tercer lloc, el Sr. P.A. (foli 83), que va treballar com a gerent per la defenent, manifesta que el deute és del Club i no d'altres persones. Per tant, malgrat que s'efectués un pagament per un membre de l'anterior Junta Gestora d'un deute del Futbol Club, aquest fet suposa un pagament d'un deute aliè per part d'un tercer i, en tot cas, si es va decidir assumir personalment el deute d'un tercer pels Srs. G. i V., com en ocasions manifesten, el cert és que aquesta decisió, si no compta amb el consentiment del creditor no suposa l'alliberament del primitiu deutor, sinó com a molt l'existència d'altres obligats, de forma cumulativa amb el primitiu deutor. Aleshores, valorada la prova practicada, s'ha de concloure que el fet que es posessin en circulació canvials a nom del Sr. V. i que el Sr. G. hagués abonat part del deute, sense el consentiment del creditor per substituir el seu antic deutor pels nous, no pot provocar la mutació o el canvi del titular del pol passiu, per la qual cosa resta obligat el primitiu deutor al pagament del que se li reclama i l'al·legació de manca de legitimació passiva es veu abocada al fracàs.

III.- I correspon, en darrer terme, examinar el motiu de l'apel·lant respecte de les costes processals. Així, s'ha d'assenyalar que els motius d'oposició a la demanda interposada per l'agent han estat refusats en primera i segona instància, sense que pugui acceptar-se que per no tenir ànim de lucre la defenent no hagi de pagar les

despeses processals que la manca de compliment de les seves obligacions ha generat, i sense que tampoc pugui entendre's, com sustenta la part defenent, que les posicions de les parts siguin confoses, tota vegada que li corresponia a ella acreditar l'existència d'una expromissió o d'un negoci d'assumpció del deute que comportés l'alliberament del primitiu deutor i la seva substitució per un altre o altres. I aquest extrem no s'ha acreditat, encara que hagi provat que determinats membres de la Junta varen pagar a títol personal deutes aliens, quan el que s'havia d'haver provat era l'acord amb el creditor per substituir al primitiu deutor pels nous, sense que l'existència d'un pagament per un dels membres de la Junta i el lliurament de canvials a nom d'un altre, puguin evidenciar el consentiment del creditor a alliberar al primitiu deutor, quan ni l'agent ni els que haurien assumit aquell deute mantenen l'existència d'un pacte en aquest sentit, ni tampoc el Gerent del Club, a la vegada que tampoc consta que s'hagués renunciat a cobrar el deute del primitiu deutor. Per consegüent, l'absència probatòria dels elements constitutius de la pretensió de la defenent suposen el refús del seu recurs d'apel·lació i motiven la imposició de les costes processals d'aquesta instància i la confirmació de les imposades a la primera, atès que el criteri del venciment objectiu esdevé aplicable en aquest cas, havent-se de desestimar els motius de l'apel·lant per defensar la no imposició de les costes.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

DESESTIMAR el recurs d'apel·lació interposat per la representació processal del FUTBOL CLUB ANDORRA contra la sentència, de data 18-6-2003, dictada per l'Honorable Batlle en el procediment abreujat núm. B- 1282-3/2001, del qual deriva aquest Rotlle i confirmar íntegrament la part dispositiva de la mateixa, amb imposició a la part recurrent de les costes processals d'aquesta instància.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.-